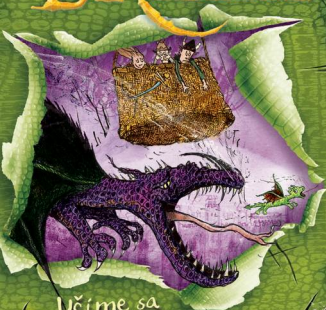

CRESSIDA COWELL
AKO SI VYCVIČIŤ
DRAKA

Učíme sa
dračtinu

Štikút a jeho
oblúbený drak Bezzubý

O AUTOROVI

Štikút Strašný Štukovec Tretí bol obávaný šermiar, zaklínač drakov a najväčší vikinský hrdina, aký kedy žil. Štikútove pamäti však rozprávajú o časoch, keď bol ešte celkom obyčajným chlapcom a na každom kroku sa presviedčal, aké je ťažké stať sa hrdinom. V tomto treťom diele zajmú Štikúta Rimanovia a prvý raz sa dostane do hrozivej gladiátorskej arény...

Tuto knihu venujem Maisie a Clementine

Veľké ďakujem Simonovi Cowellovi,
Casparovi Harovi a Andrei Malaskovej

Text and illustrations copyright © 2005 Cressida Cowell
First published in Great Britain in 2005
by Hodder Children's Book
Slovak Edition © Vydavateľstvo SLOVART,
spol. s r. o., Bratislava 2007, 2019
Translation © Otakar Kořínek 2007, 2019

ISBN 978-80-556-3991-8

*Poznámka...
Stredovek bol taký temný vek,
že je niekedy ťažké odlíšiť
SKUTOČNOSŤ od VÝMYSLU.*

AKO SI VYCVIČIŤ DRAKA

Učíme sa
dračtinu

Napísala a ilustrovala

CRESSIDA COWELL

slovar

Územie
Vigilotrov

Útesy divého draka

BARBARSKÉ

BOCHMURNÝ

Alčie ostrovy

Ústrie

Treskospiny

lialne

Ostrov
smrtiakov

Tichý

Chmúrne

more

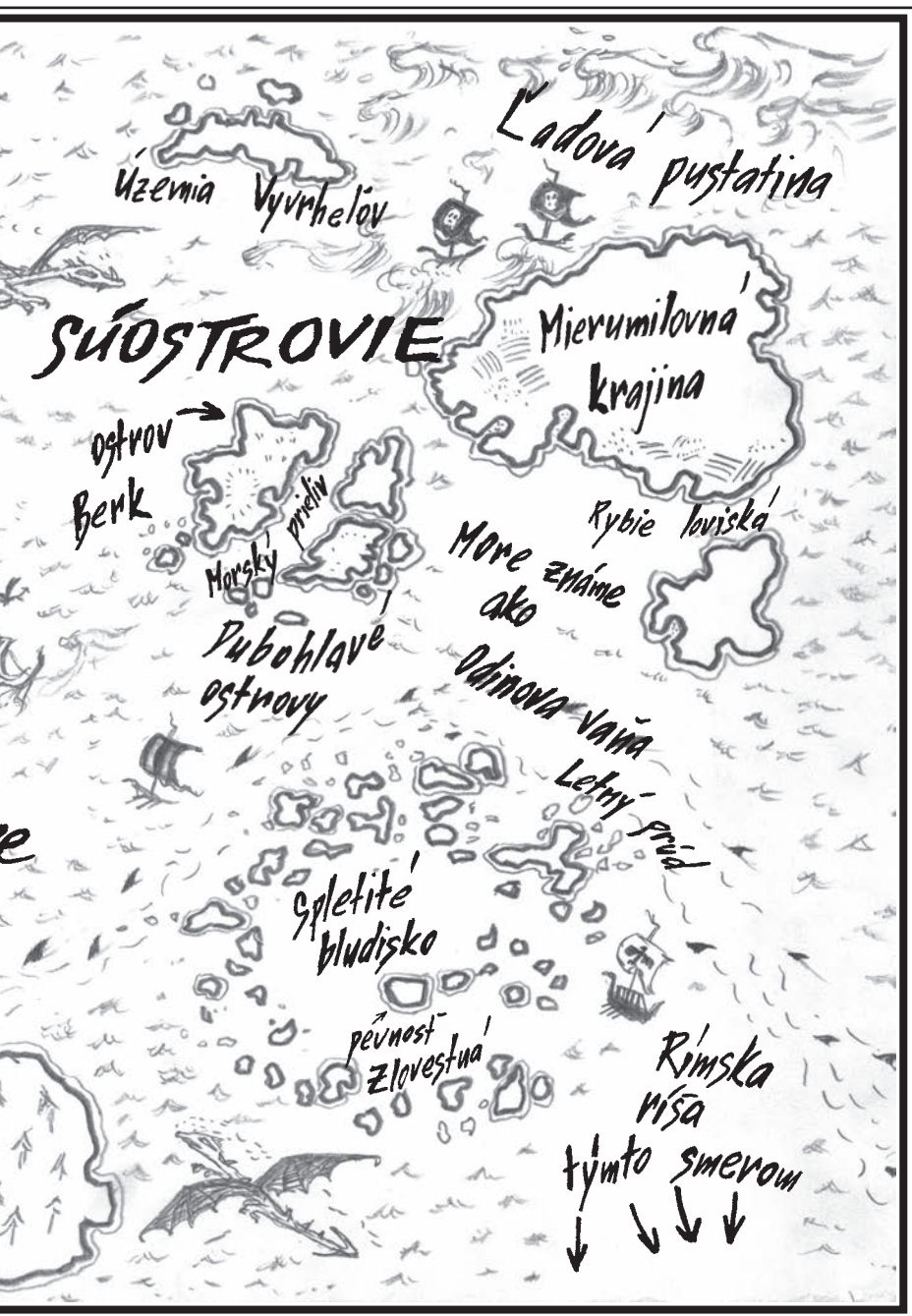
LOTROVO

Ostrovy
Nočiarných
lupičov

Thorov hnev

HYSTÉRIA

divotčie lesy

Územia Vyvrhelov

Ladova pustatina

SUOSTROVIE

Mierumilovná krajina

ostrov Berk →

Morský prieliv

More známe ako

Rybie loviská

Dubohlavé ostrovy

Odinova váňa

Lehý prieliv

Spleť bludisko

pěvnosť zlovestná

Rímska ríša

týmto smerom
↓ ↓ ↓ ↓

~ OBSAH ~

1. Lekcia, ako sa zmocniť nepriateľskej lode .	13
2. Žrakoplazy	24
3. Z dažďa pod odkvap	44
4. Bezzubý zachraňuje	58
5. Späť na Berku	73
6. V tú noc v zlovestnej rímskej pevnosti Zlovestná	86
7. Piadidrak	88
8. Lekcia zastrašovania cudzincov	102
9. Vitajte v pevnosti Zlovestná	112
10. Tajná totožnosť Chudého prefekta	120
11. Dedič Močiarnych lupičov	134
12. Majster útekov	144
13. Zatiaľ na Berku	148
14. Kamikadzine plány úteku	151
15. Príchod žrakoplazov	162
16. Prefíkaný, ale zúfalý plán	164
17. Cirkus na Saturnovu sobotu	174
18. Expres do Valhally	181
19. Och-och-och!	184
20. Štikút boh	199
21. Močiarného lupiča pod zámkou neudržíš	204
22. Návrat hrdinských dedičov.....	218
Epilóg Štikúta Strašného Šťukovca Tretieho, posledného veľkého vikinského hrdinu	232

Chladnobrv
Obrovský

Pří dych

Ziggerastica
(piadidrak)

Chudý prefekt

Soplínos

a Ohňoplaz

Štikůt a jeho meč
Neohrožený

Kedysi existovali draky.

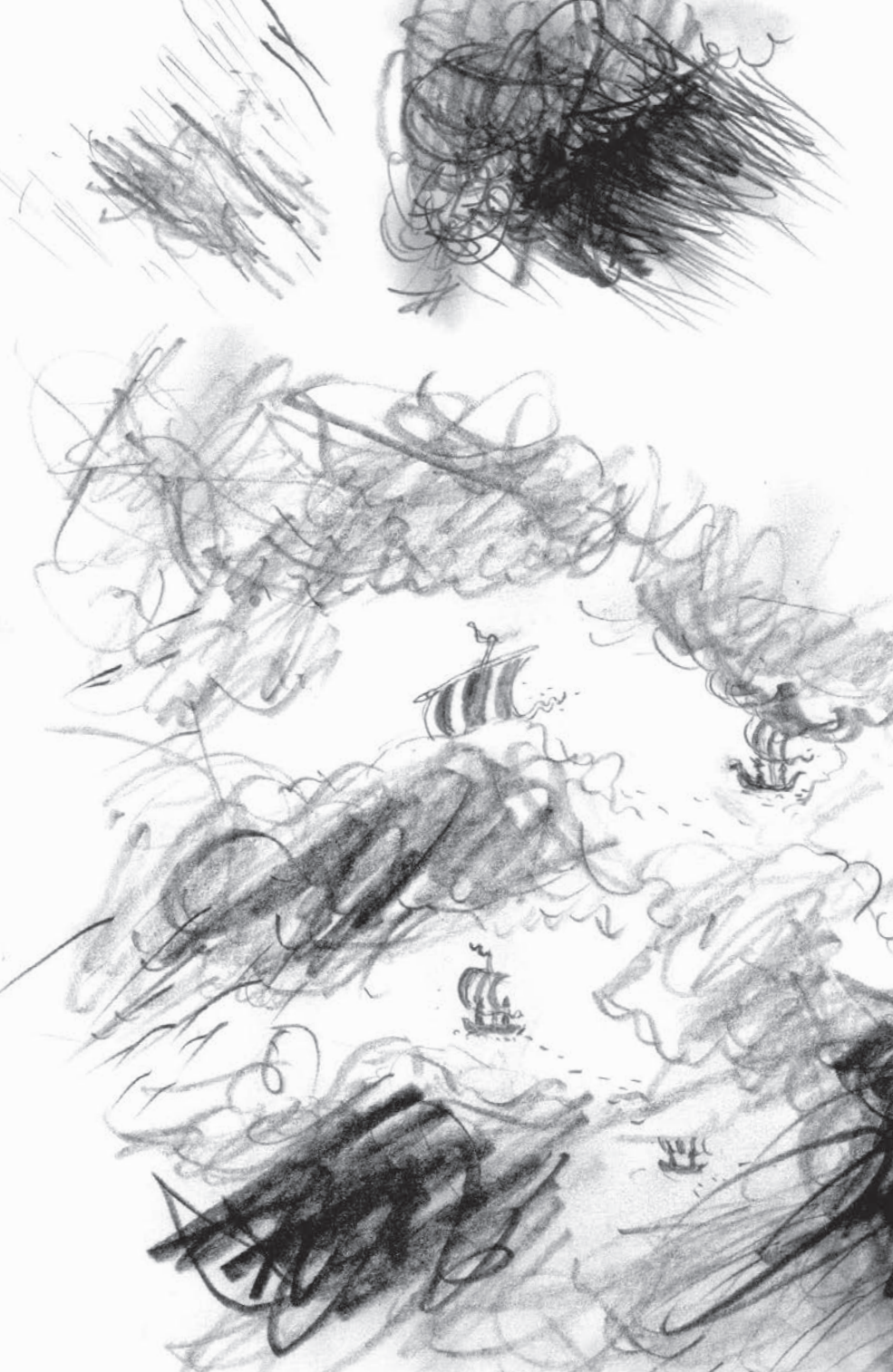
Predstavte si časy **DRAKOV** – niektoré sú väčšie ako horské chrbty a spia v morských hĺbinách, iné, maličké ako váš necht, poskakujú v šedivníku.

Predstavte si časy **VIKINSKÝCH HRDINOV**, v ktorých muži boli mužmi, ženy tiež akosi mužmi a niektoré bábätká mali dokonca chlpaté prsia.

A teraz si predstavte, že ste chlapec, ktorý sa volá Štikút Strašný Štukovec Tretí, ešte nie dvanásťročný a ešte zďaleka nie ste hrdinom, akého z vás chce mať otec. Tým chlapcom som bol, samozrejme, JA, lenže chlapec, akým som bol vtedy, sa mi dnes zdá taký vzdialený, že tento príbeh vyrozprávam tak, ako keby som ho nepoznal.

Predstavte si teda, že tento neznámy chlapec, tento budúci hrdina, nie som ja, ale TY.

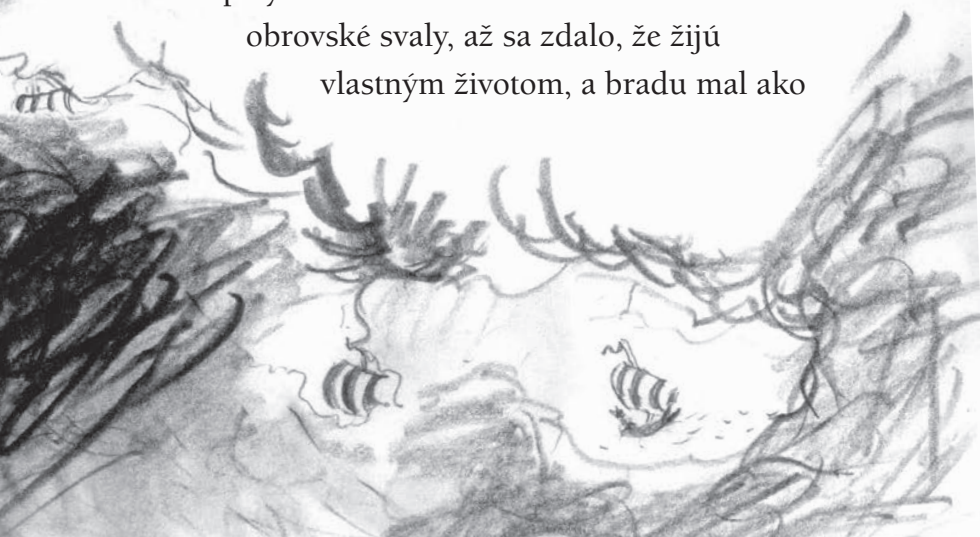
Si malý. Máš ryšavé vlasy. Ešte o tom nevieš, ale onedlho sa vydaš v ústrety dosiaľ najnebezpečnejším príhodám svojho života... Keď zostarneš a budeš taký starý ako ja, nazveš toto podujatie „Moje prvé stretnutie s Rímskou rišou“ – a ešte aj po tomto veľkom časovom odstupe ti na starých vráskavých rukách naskočí husia koža, keď si spomenieš na nebezpečenstvá a riskantné chvíle toho strach vzbudzujúceho dobrodružstva...

1. LEKCIA, AKO SA ZMOCNIŤ NEPRIATEĽSKEJ LODE

V istý hmlistý deň v nesmierne chladných končinách za nesmierne dávnych čias sa v mori, ktoré sa volalo More známe ako Odinova vaňa, plavilo sedem malých vikinských lodí. Hmla zhltna Mierumilovnú krajinu na severe, ostrov Berk na západe a zhltna vlastne všetko, takže to vyzeralo, akoby tie lode boli nebeskými člmi, ktoré sa celkom odpútali od zeme a plavili sa mračnami prevysoko vo vzduchu.

V prvej lodi, ktorá sa volala *Tučný kanec*, sedel Pahlť Grgavý, takmer dvojmetrový obor v krátkych chlpatých nohaviciach. Na nohách mal také obrovské svaly, až sa zdalo, že žijú vlastným životom, a bradu mal ako

živý plot, do ktorého udrel blesk. Pahlť viedol na ostrove Berk pirátsky výcvikový kurz a táto plavba bola súčasťou lekcie Ako sa zmocniť nepriateľskej lode. Za *Tučným kancom* sa plavilo šesť lodí, veľkosťou primeraných chlapcom. V každej sedeli dvaja a boli to Pahlťovi žiaci, mladí členovia kmeňa Chľpatých chuligánov.

„DOBRE, VY NECHUTNÉ KVAPKY BABSKÉHO SOPLA!“ zahrml Pahlť tak hlasno, že ho bolo počuť na niekoľko míľ. „TERAZ SI PRECVIČÍME ZAJATIE NEPRIATELSKEJ LODE NA LAHKOM CIELI, KTORÝM JE RYBÁRSKA LOĎ MIERUMILOVNÝCH... KTO SI PAMÄTÁ PRVÉ PRAVIDLO PREPADU ZO ZÁLOHY?“

„NEPRIATEĽA TREBA PREKVAPIŤ!“ zvolal Soplinos Surovec, vysoký, odporne namyslený chlapec s obrovskými nosnými dierkami a vyrážajúcimi fúzikmi.

„Výborne, Soplinos,“ zapriadol Pahlť Grgavý a opäť naplno zahrml: „V TAKEJ HUSTEJ HMLE JE VYLÚČENÉ, ŽE BY VÁS VAŠA OBEŤ MOHLA VIDIEŤ!“

Ale môže nás počuť, pomyslel si Štikút Strašný Šťukovec Tretí, ktorý zamračene jastril do hmly, ak,

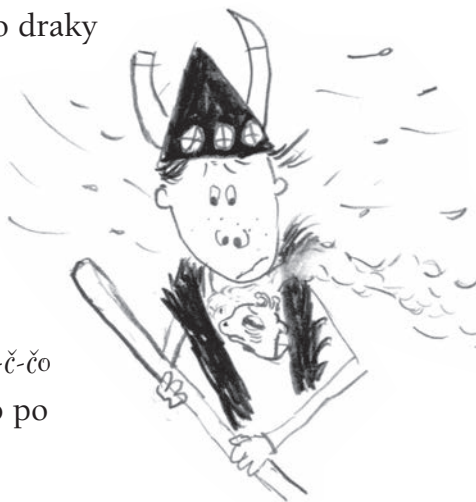
pravda, nebudeme mať šťastie a nenatrafíme na Mierumilovných rybárov, hluchých ako pne...

Hrdinom tohto príbehu je dosť prekvapujúco práve Štikút Strašný Štukovec Tretí. Prekvapujúco vravím preto, lebo ako prvé vám na ňom padne do oka, aký je veľmi obyčajný. Malý, trocha pehavý, celkom všedná tvár a v dave by ste ho vždy prehliadli.

Jeho drak Bezzubý, ktorý v tých chvíľach pospával Štikútovi na prsiach pod košelou, bol rovnako priemerný ako jeho majiteľ. Jediné naozaj pozoruhodné na ňom bolo, že bol pozoruhodne *malý*. Ani nie polovičný ako draky ostatných chlapcov.

A to, ako si iste viete predstaviť, nie je vec, ktorou sa možno chváliť.

Pahltovej rev ho prebudil. Vystrčil ňufák spoza Štikútovej tuniky. „Č-č-čo sa deje?“ spýtal sa ospanlivo po dracky.*

* Draky hovoria po dracky. Tomuto úžasnému jazyku rozumel iba Štikút.

„Ále, nič zvláštne,“ šepol mu Štikút a poškrabkal ho za rohmi. (To mal Bezzubý strašne rád.) „Pahlť reve, Soplinos sa predvádza a my sa tu plavíme v hmle a zime, keď by sme sa mali vyhrievať pri sálajúcom kozube... Ešte si pospi, ak chceš.“

Bezzubý sa zachechtal. „Vý V-v-vingovia ste sprostí ako makrely,“ povedal. „P-p-prebud Bezzubého, keď bude obed...“ A zavrátal sa späť do príjemného tepla pri Štikútovej ľavej pazuche a zavrel oči.

Štikút sa viezol v lodi so svojim najlepším kamarátom Rybonohom, ktorý bol ešte dengľavejší ako on a pripomínal astmatického škuľavého pavúka. Rybonoh zdvihol ruku.

„To je dobre, že nás nemôžu vidieť, pane,“ namietol logicky. „Ale ako uvidíme my ich, aby sme mohli zabrať ich loď?“

„Lahulinké, ty planktóni mozog!“ zaburácal Pahlť natešene, že je taký múdry. „Za rybárskymi loďami Mierumilovných vždy plávajú krdle malých Čiernochrbtých morských drakov, ktoré dúfajú, že sa im ujde niečo pod zub. Stačí, keď sa vydáte za hurhajom, ktorý stvárajú, a ich loď už nájdete. Potom na ňu preskočíte za

chuligánskeho bojového pokriku - opakujte po mne... JÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁHÚÚÚÚÚÚ!“ zajačal Pahlť Grgavý.

„JÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁHÚÚÚÚÚÚ!“ zajačalo desať chlapcov, oháňajúc sa mečmi ako šialení.

„Jáááhúúú,“ zopakovali Štikút a Rybonoh bez nadšenia.

„Iba Odin vie prečo, ale Mierumilovní sa nás Chuligánov boja... Tak, mládenci - ukradnite po jednej z ich prilieb na dôkaz, že ste dokončili

cvičenie, a potom sa mi hláste. **BUDE TO AKO UCHYTIŤ BATOLAŤU ČUČORIEDKU!**“ zahrmel Pahlť Grgavý.

„Aha, skoro by som bol zabudol, ja trúba...“ Pahlť sa dobromyseľne zarehlil. „Na jedno *nesmiete* zabudnúť. **V NIJAKOM PRÍPADE NESMIETE VYPLÁVAŤ Z TOHTO ZÁLIVU.** To je **VELMI DÔLEŽITÉ**, lebo kúsok na juh od nás tečie Letný prúd, čo je teplá voda, a všetci viete, čo v Letnom prúde žije...“

„Žrakoplazy,“ hlesol Rybonoh.

„Tak je, Rybonoh,“ zaburácal Pahlť. „Tu Štikút, náš odborník na prírodovedu, nám môže o žrakoplazoch niečo povedať.“

„Pravdaže, pane,“ odvetil Štikút, ktorého vždy potešilo, keď dostal otázku o svojej obľúbenej téme, drakoch. Vybral z vrecka malý ufúľaný zápisník, na ktorom bolo veľkými neumelými literami napísané *Učíme sa dračtinu*. Štikút si doň zapisoval dracké slová a opisy rozličných druhov drakov a ich zvykov.

„No...“ začal, lebo iba s námahou po sebe čítal, „žrakoplaz je druh draka, ktorý sa v mnohom podobá žralokovi. Dospelé jedince dorastajú asi

do šesťmetrovej dĺžky, majú najmenej päť radov zubov...”

„**ĎALEJ, CHLAPČE, ĎALEJ!**“ duril ho Pahlť.

„Sú nesmierne mäsožravé a žerú nielen to, čo spadne z lodí, ale vedia aj vyliezť na palubu a tam napadnúť... Na zemi ľahko predbehnú človeka... Povedal by som, pane, že ak je čo *len šanca*, že by sme na ne natrafili, mali by sme odtiaľto hneď odísť.“

„Pre Thora, chlapče,“ uškrnul sa Pahlť Grgavý. „S takým postojom by si nikdy nemohol vytiahnuť päty z domu. Ja vás cvičím za *pirátov*, nie za *ustrášencov*.“

„A čo sa stane, ak sa stratíme, pane?“ spýtal sa Rybonoh.

„Ak sa stratíte?“ odfrkol Pahlť. „Ak sa **STRATÍTE?** Vikingovia sa **NESTRÁCAJÚ!**“

„Ja naozaj neviem, pane, prečo Štikúta Nanič a jeho kamaráta, toho rybonohého babráka, už konečne nevyhodíte z kmeňa,“ podpichol Soplinos Surovec. „Len nám robia hanbu.“

Štikút a Rybonoh sa zatvárali zúbožene.

„Veď sa pozrite na ich *čln*, pane,“ pokračoval

Soplinos zapárávo. „Sme *Vikingovia*, pane, najväčší stavitelia lodí, akých pozná praveký svet. A pozrite, aké koryto si zbúchali. Všetkých nás zosmiešňuje.“

„Myslíš, že si neviemaký múdry, Soplinos,“ odvrkol Štikút rázne. „Tento čln pláva rýchlejšie, ako si myslíš. Vzhľad nie je všetko...“

No Soplinos mal, nanešťastie, pravdu.

Sľubná kačica bola skôr plávajúca náhoda ako naozajstný čln.

Štikút a Rybonoh si ju postavili na lekciách stavby lodí, no obaja boli pri práci s drevom nemehlá až strach. Tvar sa im stále nedaril a namiesto dlhej a štíhlej lode, ako má vyzerat vikinská loď, im vyšlo čosi objemné a skoro okrúhle. Ich loď mala pridlhý sťažen, nakrivený doľava, takže pri silnom vetre ju krútilo dokola.

A okrem toho do nej zatekalo.

Rybonoh a Štikút museli pamätať na to, že každú polhodinu treba vylievat morskú vodu, ktorá zaplavila dno lode. Robili to Štikútovou prilbou (lebo do Rybonohovej tiež zatekalo).

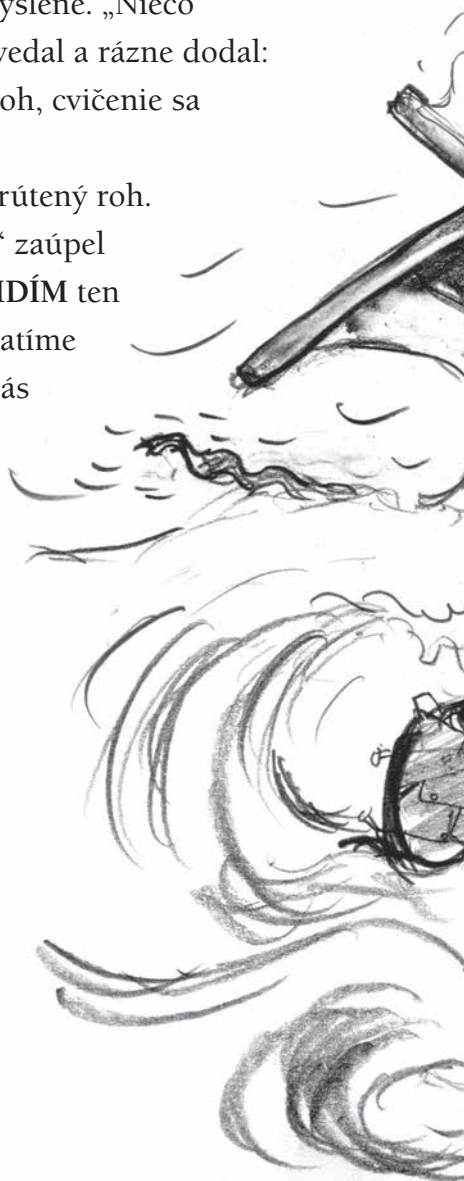
Pahlť si premeral pohľadom *Sľubnú kačicu*.

„Mmm,“ zahmkal zamyslene. „Niečo na tom bude, Soplinos,“ povedal a rázne dodal: „POZOR! Keď zadujem na roh, cvičenie sa začína.“

Priložil si k ústam zakrútený roh.

„Juj, medúzy skákavé,“ zaúpel Rybonoh. „Ako len NENÁVIDÍM ten pirátsky výcvikový kurz! Stratíme sa... potopíme sa... zožerú nás žrakoplazy...“

„HRÚÚÚÚR!“
zachripel roh.

Sľubná kačica

